776/07

Den 27. juni 2007 blev i sag nr. 70.638:

xxxx xxxxx xxxxxxxx xx xxxxx
xxxxxxxxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter nu afdøde forsikringstager T.M.H., der havde ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet har afvist at udbetale invaliditetserstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har anset, at boet er berettiget til dødsfaldssum, men ikke til invaliditetsydelse, idet T.M.H. døde mindre end et år efter ulykkestilfældet.

Det fremgår af sagen, at T.M.H. er født i 1978, og at hans far den 1/3 2004 udfyldte en skadeanmeldelse, hvori han oplyste, at T.M.H. den 28/10 2004 var faldet over bord fra sin båd. Det er i skadeanmeldelsen videre oplyst, at de nærmere omstændigheder ikke kendes, idet T.M.H. var alene ude at fiske.

Af epikrise dateret 26/1 2005 fra H. Neurocenter fremgår:

> "26-årig ung mand, der den 28.10.04 omkommer ved drukneulykke fra jolle på ...fjorden. Han reddes af redningshold og genoplives på Aa. Sygehus ... ved hjælp af ekstrakorporal cirkulation. Temperatur ved ankomsten til Aa. 24 grader. I efterforløbet på Aa. er han meget præget af autonom dysregulation og dystonier. Der er lavet MR-skanning i Aa., der viser svær såvel central som perifer atrofi foruden total infarcering af striatum på begge sider. Herudover er der infarkter flere steder i cerebrum, bl.a. sv. t. synsbarken. Han overflyttes til H. Neurocenter, idet der er en vis reaktion på omgivelserne. Efter overflytning til H. Neurocenter ser vi også en vis reaktion på

omgivelserne, men denne reaktion er meget inkonstant og i perioder er det ikke muligt at få nogen reaktion pga. dystonier og smerter fremkaldt heraf. Han har ved længere tids observation ingen døgnrytme, men har vekslende perioder med 'vågenhed' og 'søvn' tilfældigt ud over døgnet. Vi opfatter derfor hans tilstand som i det væsentligste vegeterende. Hans vigtigste reaktion på omgivelserne er med tegn på smerter fremkaldt af dystonier udløst af berøring af næsten en hver art. Han frembyder under indlæggelsen meget stor autonom dysregulation med voldsom sved, og han har behov for væskeindtag på 5 liter i døgnet. Hans nyrefunktion er helt normal. Vi gentager MR-skanningen, der viser en mere udtalt atrofi end ved de første MR-billeder fra Aa., men i princippet de samme forandringer. EEG lavet på Aa. Sygehus under indlæggelsen her viser meget lavfrekvent aktivitet med ringe udslag, som udtryk for svær cerebral atrofi. Der er ingen paroksysme tendens. Under indlæggelsen afprøves en lang række medikamenter for at se om vi kan bryde dystonien: 1. Valproat i.v., 2. Keppra per oralt i stigende dosering, 3. Truxal., 4. Sifrol (dopaagonist), 5. Baklofen peroralt samt Baklofen intratekalt med kontinuerlig infusionspumpe gennem intratekalt kateter. Vi finder ingen effekt af den nævnte medicin. Derimod er der en vis effekt af Nitrazepam samt morfica.
Vi har i forløbet også behandlet med Botox i 2 omgange, hvor der er givet behandling i de muskelgrupper, der var mest dystone, men hvor man måtte erkende at der så blot var andre muskelgrupper, der overtog dystonien.
I det samlede forløb ser vi, at tilstanden forværres, dystonierne tiltager og han virker mere og mere smertepåvirket. Smertebehandlingen med morfica intensiveres derfor, og han afgår ved døden den 23.01.05."

Ved skrivelse af 30/8 2005 meddelte selskabet, at der kunne udbetales dødsfaldssum på 200.000 kr.

Boets advokat har over for nævnet gjort gældende, at selskabet er forpligtet til at udbetale invaliditetserstatning på 400.000 kr. Af klageskrivelsen dateret 21/11 2006 fremgår:

"Afdødes forældre, der er hans arvinger, gør krav på at få udbetalt invaliditetserstatning, idet de gør gældende, at sønnen døde som følge af sygdom.

Heroverfor gør forsikringsselskabet gældende - med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 7.1., at der kun skal udbetales erstatning ved dødsfald med henvisning til, at det er en følge af ulykkestilfældet, som T.M.H. var udsat for.

Som det fremgår af korrespondancen og de fremsendte lægeerklæringer var T.M.H. taget ud at røgte sine garn den 28.10.2004.

Da han ikke kom tilbage til forældrene til aftalt tid, blev der iværksat en eftersøgning, og afdøde blev reddet med helikopter.

Han døde i det øjeblik han blev trukket op af vandet, og blev bragt til hospital i Aa., hvor han blev genoplivet.

Efter 3 dage vågnede han op ifølge forældrenes oplysning, og var da så klar, at han bad om at komme hjem, men lægerne besluttede, at han fortsat skulle holdes bevidstløs.

Han blev senere overført til H. Neurocenter, hvor han døde den 23.01.2005.

Afdødes forældre mener, at lægeerklæringen for så vidt angår forløbet op til selve døden er ufuldstændig, og at der er udeladt væsentlige diskussioner og konklusioner, og at de derfor ønsker indhentet supplerende lægeerklæring til belysning af sagen."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 3/1 2007 til nævnet anført:

"Med henvisning til advokat H.J.s bemærkninger om udfærdigelse af yderligere lægeerklæringer til belysning af sagen, skal det bemærkes, at det står klagerne frit for at indhente sådanne, men det er for klagernes egen regning og eget initiativ.

Med henvisning til de lægelige oplysninger må vi fastholde, at T.M.H. er afgået ved døden som følge af et ulykkestilfælde (drukning), hvorefter der rettelig er udbetalt dødsfaldserstatning i henhold til de gældende forsikringsbetingelser. Det er ubetvivleligt de skader T.M.H. pådrog sig ved drukningen, der er årsag til dødens indtræden, uanset han blev genoplivet efter drukningen.

Som det fremgår af forsikringsbetingelsernes afsnit 7.1.1. giver forsikringen ret til erstatning ved dødsfald, der er en direkte følge af et ulykkestilfælde, når dødsfaldet sker inden et år efter ulykkestilfældet.

For god ordens skyld skal det afslutningsvis bemærkes, at erstatning for varig invaliditet udbetales til den forsikrede når méngraden kan fastsættes, og således er en personlig rettighed.

Krav om erstatning for invaliditet skal som minimum være fremsat for at kunne falde i arv, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at det anmeldte ulykkestilfælde indtraf den 28/10 2004, og at T.M.H. døde den 23/1 2005. Døden indtraf således inden et år efter ulykkestilfælde. Nævnet finder, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet på det foreliggende lægelige grundlag har vurderet, at døden må anses for en direkte følge af ulykkestilfældet.

Herefter, og idet nævnet finder, at det ikke forinden dødsfaldet var muligt at vurdere de endelige følger efter ulykkestilfældet, hvorfor der i henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 7.2.5 ikke kunne fastsættes en méngrad,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson